

slag, vi have stillet. Det gjorde det ærede Medlem paa en ret barnagtig Maade, synes jeg, idet det ærede Medlem gjorde et meget stort Nummer ud af og brugte forskrækkelig mange Ord i Anledning af, at vi havde forsømt at tage fornødent Hensyn til Alderdomsunderstøttelseslovens § 1, og den Maade, den indledes paa. Ja, der kan siges mange Ord derom, og det ærede Medlem gjorde det sandelig ogsaa, men jeg maa dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er jo den nemmeste Sag af Verden at rette det til 3dje Behandling, hvis ellers de Herrer ville stemme for Ændringsforslaget, saa at den Fejl, der er begaaet, da ikke betyder det fjerneste. Men saa kom det ærede Medlem ind paa, at man ikke havde taget Handelen med, ja, man havde jo end ikke taget de vælige Droskeheste med, ankede det ærede Medlem over — ja, han rettede sig ganske vist straks og sagde, at der var nok egentlig ikke mange af den Slags Heste, der vare vælige, og det er nok ogsaa Tilfældet — men der var flere, vi ikke havde taget med, Landpostbude, Bybude — ja, vi have egentlig heller ikke taget Rigsdagsmænd med i en vis Forstand, og jeg vil ogsaa, ligesom det ærede Medlem ramsede op, kunne nævne flere, som man ikke har faaet med. Men vi skulle saa gerne gøre det, hvis vi maa faa Tid dertil, hvis det saa kan tilfredsstille det ærede Medlem. Nu er det imidlertid saaledes, at naar man byder det ærede Medlem Vælling, saa vil han have Grød, og omvendt. I Fjor var der ikke nok med, i Aar anker han over, at der er taget alt for mange med. Han kom meget stærkt ind paa at tale om Tyve, Røvere, Bedragere, Kæltringer — ja, jeg kan næsten den Ramse nu. — I Fjor var det galt, da havde vi ikke taget Enker med, og da var det galt, fordi vi ikke havde taget Søfarten med, nu i Aar er det galt, fordi vi tage for meget med; men hele Hemmeligheden er jo den, at naar det kommer til Stykket, saa vil man ingenting. Hvad angaar den Forsømmelse, der er sket fra vor Side, har jeg jo sagt, at den er saa uhyre nemt rettet, den var ikke hele den lange Tale, det ærede Medlem holdt i den Anledning, værd, den var ikke de mange Ord værd. Vil det ærede Medlem give os et Tilsagn om, at han ellers er villig til at tage mod Forslaget, skal det ikke alene blive rettet, men ogsaa alle de andre Ting, som det ærede Medlem kan tage og pege paa som ønskelige, skulle vi være villige til at rette, saa at der ikke skal komme til at mangle noget, naar vi faa Lov til at faa Spørgsmaal

løst foreløbig paa denne Maade, at vi ikke udelukke den Masse Mennesker, som man vil komme til at gøre her. Jeg ved meget godt og sagde det allerede under første Behandling, og det bekræfter sig mere og mere, at der er blevet truffet Aftaler, som gøre, at man ingen Ændringer vil have. Vi kunde stille Ændringsforslag, der vare i den Grad rimelige, at man næsten blev tvungen til at indrømme det, jeg kan gerne sige, at der kunde komme en Engel ned fra Himmelen og stille Ændringsforslag, saa vilde man end ikke vedtage noget af det, fordi det nu er saaledes, at dette Forslag skal vedtages her i den samme Skikkelse, i hvilken det er sendt til os fra Landstinget. Det er Knuden i det, og saa er det lige meget, hvad vi stille op, og det ville vi ogsaa faa at se, naar vi om lidt komme til Afstemning over Ændringsforslagene. Jeg tvivler ikke om, at der er en eller anden, der i sit stille Sind indrømmer, at det var rimeligt, om vi gjorde anderledes, og det ærede Medlem for Odder (Leth-Espensen) har fortalt os forskelligt forleden Dag om, at der ikke var saa faa Medlemmer inden for Flertallet, som ikke syntes saa meget om Forslaget; men vi faa jo at se om lidt, naar vi komme til Afstemning. Det nytter ikke noget, hvad vi synes om, og hvad vi ikke synes om, det nytter ikke noget, hvad man saa stiller op af Ændringsforslag her eller ikke stiller op, thi Knuden er den: Forslaget skal vedtages nøjagtig i den Skikkelse, hvori det er kommet ned til os fra Landstinget.

Dinesen: Efter min Opfattelse er den bedste Side ved hele denne Sag den Maade, hvorpaa den er bleven til. Hvad de foreliggende Ændringsforslag under Nr. 1—7 og 11—18 angaar, skønner jeg ikke rettere, end at de maa siges at supplere hinanden. De træde ikke i nogen væsentlig Grad i Vejen for hinanden, og naar jeg ser principielt paa Sagen, skønner jeg ikke rettere, end at jeg vil kunne stemme for dem alle. At der er Mangler ved disse Ændringsforslag, om end ikke i saa fuld Udstrækning som paavist af det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), skal jeg selvfølgelig meget gerne indrømme. Naar der ikke har været Mulighed for gennem et Udvalgs omhyggelige Behandling at udarbejde disse Ændringsforslag og jævnføre dem med det foreliggende Forslag, er det næppe muligt for Medlemmer, der uafhængigt af hinanden skulle træde sammen og redigere Ændringsforslag, at stille saadanne Ændringsforslag, uden at